

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

შ ე ს ა ვ ა ლ ი

09 ოქტომბერი, 2019 წელი

ქ. თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლო
ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატა**

**მოსამართლე - დავით ახალბედაშვილი
სხდომის მდივანი - ნინო პაპინაშვილი**

აპელანტი (მოპასუხე) - სსიპ აღ-----ს ერ-----ი ბი-----
წარმომადგენელი - ეკ-----ნე ახ-----ცი

მოწინააღმდეგე მხარე (მოსარჩელე) - სს „თ-----ბა---“
წარმომადგენლები: ნო-----ზა-----ა, ლა---რო----ძე

დავის საგანი - ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის
ბათილად ცნობა, ქმედების განხორციელების დავალება

გასაჩივრებული გადაწყვეტილება - თბილისის საქალაქო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 02 მაისის გადაწყვეტილება

აპელანტის მოთხოვნა - თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ
საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 02 მაისის გადაწყვეტილების გაუქმება და ახალი
გადაწყვეტილების მიღებით სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2019
წლის 02 მაისის გადაწყვეტილებით, სს „თ-----ბა---ს“ სარჩელი დაკმაყოფილდა
ნაწილობრივ. ბათილად იქნა ცნობილი აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს
თავმჯდომარის 2019 წლის 18 იანვრის №214 ბრძანება, აღ-----ს საფასურის უკან
დაბრუნებაზე უარის თქმის ნაწილში. აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს დაევალა სს „თ---
--ბანკს“ დაუბრუნოს მის მიერ გადახდილი აღ-----ს საფასური - 2465.57 ლარი.

დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

2014 წლის 13 მარტს, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის მიერ N2/3951-07 საქმეზე გაიცა საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი კრედიტორის - სს „თ----- ბა---ს“ სასარგებლოდ, მოვალეების - ირაკლი თათარაშვილის, თეიმურაზ კობერიძის, ელიზა ჩხეიძის, ნათელა ჩხეიძის, დავით თათარაშვილის და ლევან ქარუმიძის მიმართ. აღნიშნული საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი სს „თ----- ბა---ს“ მიერ აღ-----ს მიზნით წარდგენილი იქნა აღ-----ს ერ----- ბი-----ს თბილისის საა-----ო ბი-----ში. სს „თ----- ბა---ს“ მიერ გადახდილი იქნა აღ-----ს საფასური - 2465.57 თეთრი.

2014 წლის 25 აპრილის განცხადებით იძულებითი აღ-----ს მიზნით საა-----ო დოკუმენტი მიღებული იქნა წარმოებაში.

2014 წლის 13 მაისს, თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-003/002 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ წარდგენილ საა-----ო ფურცელში ვერ ირკვეოდა კონკრეტულად რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე უნდა მომხდარიყო ა-----ა, ამიტომ ითხოვა იპოთეკისა და გირავნობის ხელშეკრულებების წარდგენა, რისთვისაც სს „თ----- ბანკს“ განუსაზღვრა ერთი თვის ვადა, წინააღმდეგ შემთხვევაში „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდებოდა შეუსრულებელი სახით.

სს „თ----- ბა---ს“ მიერ, დადგენილ ვადაში წარდგენილი იქნა იპოთეკისა და გირავნობის ხელშეკრულებები.

2017 წლის 17 ივლისს თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-005/001 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ 2008 წლის 13 მაისიდან 2011 წლის 11 მაისამდე თბილისის საა-----ო ბი-----ში მიმდინარეობდა საა-----ო წარმოება ზემოთ მითითებულ საა-----ო ფურცელთან დაკავშირებით, რა დროსაც მოხდა რიგი უზრუნველყოფის საშუალებების აუქციონის წესით რეალიზაცია. გარკვეულ ქონებებზე კი კრედიტორის განცხადებით მოიხსნა შეზღუდვები. თბილისის საა-----ო ბი-----ში წარდგენილი იქნა N2/3951-07 საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი, რომლის მიხედვითაც ვერ ირკვევა კონკრეტულად რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე უნდა მოხდეს ა-----ა და რა მოთხოვნის ფარგლებში. აღნიშნულიდან გამომდინარე სს „თ----- ბანკს“ მიეცა შეტყობინების ჩაბარებიდან ერთი თვის ვადა მოთხოვნისა და უზრუნველყოფის საშუალებების დასაზუსტებლად გამომდინარე N2/3951-07 საა-----ო ფურცლიდან, წინააღმდეგ შემთხვევაში „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდებოდა შეუსრულებელი სახით.

სს „თ----- ბა---ს“ 2017 წლის 01 აგვისტოს წერილის მიხედვით, კრედიტორის

მოთხოვნა იყო იძულებითი საა-----ო საქმის წარმოება მოვალეების მიმართ განხორციელებულიყო, როგორც კრედიტორის არაუზრუნველყოფილი მოთხოვნა, შესაბამისად, ა-----ა უნდა დაწყებულიყო მოვალეების სახელზე რეგისტრირებულ ყველა სახის უძრავ-მოძრავ ქონებაზე.

2017 წლის 04 სექტემბერს, თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-005/002 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ თბილისის საა-----ო ბი-----ში წარდგენილი იქნა N2/3951-07 საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი, რომლის მიხედვითაც ვერ ირკვევა ამოწურულია თუ არა უზრუნველყოფის საშუალებებზე ა-----ა, კონკრეტულად რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე უნდა მოხდეს ა-----ა და რა მოთხოვნის ფარგლებში. აღნიშნულიდან გამომდინარე სს „თ----- ბანკს“ მიეცა შეტყობინების ჩაბარებიდან ერთი თვის ვადა მოთხოვნისა და უზრუნველყოფის საშუალებების დასაზუსტებლად გამომდინარე N2/3951-07 საა-----ო ფურცლიდან, წინააღმდეგ შემთხვევაში „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდებოდა შეუსრულებელი სახით.

2018 წლის 10 ოქტომბერს, თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-005/003 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ თბილისის საა-----ო ბი-----ში წარდგენილი იქნა N2/3951-07 საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი, რომლის მიხედვითაც ვერ ირკვევა ამოწურულია თუ არა უზრუნველყოფის საშუალებებზე ა-----ა, კონკრეტულად რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე უნდა მოხდეს ა-----ა და რა მოთხოვნის ფარგლებში. აღნიშნულიდან გამომდინარე სს „თ----- ბანკს“ მიეცა შეტყობინების ჩაბარებიდან ერთი თვის ვადა მოთხოვნისა და უზრუნველყოფის საშუალებების დასაზუსტებლად გამომდინარე N2/3951-07 საა-----ო ფურცლიდან, წინააღმდეგ შემთხვევაში „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდებოდა შეუსრულებელი სახით.

2018 წლის 30 ნოემბერს, თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-011/001 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ ვინაიდან ერთი თვის ვადაში ვერ განხორციელდა მოთხოვნის ოდენობისა და მოთხოვნის უზრუნველყოფის საშუალების დაზუსტება, რის გამოც შეუძლებელი იყო გადაწყვეტილების ა-----ა, „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდა შეუსრულებელი სახით.

2018 წლის 19 დეკემბერს, სს „თ----- ბანკმა“ საჩივრით მიმართა აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს თავმჯდომარეს და აღ-----ს გაგრძელება ან აღ-----ს საფასურის უკან დაბრუნება მოითხოვა.

აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს თავმჯდომარის 2019 წლის 18 იანვრის №214

ბრძანებით სს „თ----- ბა---ს“ ადმინისტრაციული საჩივარი არ დაკმაყოფილდა.

აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს თბილისის საა-----ო ბი-----ს 2019 წლის 18 მარტის N20323 წერილის თანახმად, A14034159 საა-----ო საქმეზე მოვალეების მიმართ არ განხორციელებულა „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული იძულებითი საა-----ო მოქმედებები.

დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით:

სასამართლომ მიუთითა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტზე, რომლის თანახმად, ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი არის, ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ ადმინისტრაციული კანონმდებლობის საფუძველზე გამოცემული ინდივიდუალური სამართლებრივი აქტი, რომელიც აწესებს, ცვლის, წყვეტს ან ადასტურებს პირის ან პირთა შეზღუდული წრის უფლებებსა და მოვალეობებს. ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად ჩაითვლება ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება მის უფლებამოსილებას მიკუთვნებული საკითხის დაკმაყოფილებაზე განმცხადებლისათვის უარის თქმის შესახებ, ასევე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემულ ან დადასტურებული დოკუმენტი, რომელსაც შეიძლება მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგები.

სასამართლომ განმარტა, რომ აღნიშნული ნორმის დეფინიციის შესაბამისად, ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ გამოცემული დოკუმენტის ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტად მიჩნევისათვის აუცილებელია, რომ იგი ფორმალურ-სამართლებრივი თვალსაზრისით აკმაყოფილებდეს აღნიშნულ იმპერტიული-ნორმატიულ მოთხოვნებს და შეიცავდეს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის ყველა ელემენტს, კერძოდ: სადავო ურთიერთობის ერთ-ერთი მხარე უნდა იყოს ადმინისტრაციული ორგანო, სადავო სამართლებრივი ურთიერთობა უნდა გამომდინარეობდეს ადმინისტრაციული (საჯარო) სამართლის კანონმდებლობიდან და ადმინისტრაციული ორგანოს ღონისძიება მიმართული უნდა იყოს კონკრეტული შემთხვევის მოწესრიგებისა და არსებული სამართლებრივი მდგომარეობის შეცვლისაკენ, ანუ იგი უნდა აწესებდეს, ცვლიდეს, წყვეტდეს ან ადასტურებდეს პირის სამართლებრივ მდგომარეობას.

სასამართლომ მიუთითა, რომ მოცემულ შემთხვევაში მოსარჩელე სადავოდ ხდის აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს თავმჯდომარის 2019 წლის 18 იანვრის №214 ბრძანებას, რომლითაც სს „თ----- ბა---ს“ ადმინისტრაციული საჩივარი არ დაკმაყოფილდა, თუმცა მოსარჩელის მითითებით, მისი მოთხოვნაა აღ-----ს საფასურის დაბრუნება მხოლოდ და არ ითხოვს საა-----ო საქმის გაგრძელებას. სასამართლო ზემოაღნიშნული ნორმის შინაარსიდან გამომდინარე მიიჩნევს, რომ მოსარჩელის მიერ სადავოდ ქცეული გადაწყვეტილება წარმოადგენს

ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ - სამართლებრივ აქტს. აღნიშნულიდან გამომდინარე, საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის "ა" ქვეპუნქტის შესაბამისად, დავის განხილვისას უნდა შემოწმდეს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტის შესაბამისობა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი აქტის გამოცემის მომწესრიგებელ შესაბამის ნორმებთან, "საა-----ო წარმოებათა შესახებ" საქართველოს კანონისა და სხვა საკანონმდებლო თუ კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტების დებულებებთან.

„საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის პირველი მუხლის თანახმად, ეს კანონი აწესრიგებს საერთო სასამართლოების, ადმინისტრაციული ორგანოების (თანამდებობის პირების), არბიტრაჟის, რესტიტუციისა და კომპენსაციის კომისიისა და მისი კომიტეტის, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს და სისხლის სამართლის საერთაშორისო სასამართლოს მიერ მიღებული აქტების და ამ კანონით გათვალისწინებული აღსასრულებელი გადაწყვეტილებების აღ-----ს წესსა და პირობებს. ამავე კანონის მე-2 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, ამ კანონით დადგენილი წესით ა-----ას ექვემდებარება სამოქალაქო და ადმინისტრაციულ საქმეებზე კანონიერ ძალაში შესული სასამართლო გადაწყვეტილება, განჩინება და დადგენილება, ხოლო 25-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, აღ-----ს ერ-----ი ბი----- საა-----ო წარმოებას იწყებს იძულებითი აღ-----ს შესახებ კრედიტორის წერილობითი განცხადებისა და საა-----ო ფურცლის საფუძველზე.

სასამართლომ მიუთითა დადგენილია, რომ 2014 წლის 13 მარტს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის მიერ N2/3951-07 საქმეზე გაიცა საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი კრედიტორის - სს „თ----- ბა---ს“ სასარგებლოდ, მოვალეების - ირაკლი თათარაშვილის, თეიმურაზ კობერიძის, ელიზა ჩხეიძის, ნათელა ჩხეიძის, დავით თათარაშვილის და ლევან ქარუმიძის მიმართ. აღნიშნული საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი სს „თ----- ბა---ს“ მიერ აღ-----ს მიზნით წარდგენილი იქნა აღ-----ს ერ----- ბი-----ს თბილისის საა-----ო ბი-----ში. სს „თ----- ბა---ს“ მიერ გადახდილი იქნა აღ-----ს საფასური - 2465.57 თეთრი. 2014 წლის 25 აპრილის განცხადებით იძულებითი აღ-----ს მიზნით საა-----ო დოკუმენტი მიღებული იქნა წარმოებაში.

„საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის ითვალისწინებს საა-----ო ფურცლის შეუსრულებელი სახით დაბრუნების შესაძლებლობას. აღნიშნული მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის მიხედვით, საა-----ო ფურცელი/აღსასრულებელი გადაწყვეტილება, რომლითაც არ მოხდა ან ნაწილობრივ მოხდა ა-----ა, უბრუნდება კრედიტორს თუ კრედიტორი, აღ-----ს ერ----- ბი-----ს გაფრთხილების მიუხედავად, გაფრთხილებიდან 1 თვის ვადაშიც არ ასრულებს ამ კანონით დადგენილ უფლება-მოვალეობებს, რის გამოც შეუძლებელი ხდება გადაწყვეტილების ა-----ა.

სასამართლოს მიერ დადგენილია, რომ 2018 წლის 30 ნოემბერს თბილისის საა-
-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-011/001 წერილით მიმართა სს
„თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ ვინაიდან ერთი თვის ვადაში ვერ განხორციელდა
მოთხოვნის ოდენობისა და მოთხოვნის უზრუნველყოფის საშუალების
დაზუსტება, რის გამოც შეუძლებელი იყო გადაწყვეტილების ა-----ა, „საა-----
-ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----
ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდა შეუსრულებელი სახით.

„საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 38-ე მუხლის პირველი
პუნქტის მიხედვით, აღ-----ს საფასური არის აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს მიერ
გაწეული მომსახურებისათვის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი
სავალდებულო გადასახდელი (დამატებული ღირებულების გადასახადის
ჩათვლით), რომელიც ირიცხება აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს ანგარიშზე. ამავე
მუხლის მე-8 პუნქტის შესაბამისად, ამ კანონის 34-ე და 35-ე მუხლებით
განსაზღვრულ, ასევე საა-----ო ფურცლის/აღმასრულებელი გადაწყვეტილების
ამ გადაწყვეტილების გამომტანი ორგანოს/პირის მიერ გათხოვის, მასში
ცვლილებების შეტანის ან მისი გაუქმების შემთხვევაში წინასწარ გადახდილი
საფასური კრედიტორს არ უბრუნდება.

სასამართლოს მიერ დადგენილია, რომ სს „თ----- ბა---ს“ მიერ გადახდილი იქნა აღ---
-----ს საფასური - 2465.57 თეთრი. სასამართლო, „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“
საქართველოს კანონის 38-ე მუხლის პირველი პუნქტზე დაყრდნობით მიუთითებს,
რომ აღნიშნული თანხა წარმოადგენს აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს მიერ გაწეული
მომსახურებისათვის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი
სავალდებულო გადასახდელს. განსახილველ შემთხვევაში, სასამართლოს მიერ
დადგენილია, რომ A14034159 საა-----ო საქმეზე მოვალეების მიმართ არ
განხორციელებულა „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით
გათვალისწინებული იძულებითი საა-----ო მოქმედებები. ამდენად, იმის
გათვალისწინებით, რომ აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს კრედიტორის - სს "თ----- ბა---
სათვის" მომსახურება არ გაუწევია, მისივე განმარტებით საა-----ო
მოქმედებები არ განუხორციელებია, არ არსებობდა აღ-----ს საფასურის
დაბრუნებაზე უარის თქმის საფუძველი, რის გამოც მოთხოვნა ამ ნაწილში
საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

სასამართლო განმარტავს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის
ბათილად ცნობის საფუძველები რეგლამენტირებულია საქართველოს ზოგადი
ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლით, რომლის პირველი ნაწილი ადგენს,
რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება
კანონს, ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადების ან გამოცემის
კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ამასთან, კანონმდებელი
მითითებული მუხლის მე-2 ნაწილში აზუსტებს, რომ ადმინისტრაციულ-
სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად
ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე

ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის შესახებ თუ ადმინისტრაციული აქტი ეწინააღმდეგება კანონს და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მას. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 33¹ მუხლის თანახმად, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე მოქმედების განხორციელება ან უარი რაიმე მოქმედების განხორციელებაზე უკანონოა და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, სასამართლო ამ კოდექსის 24-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას, რომლითაც ადმინისტრაციულ ორგანოს ავალებს განხორციელოს ეს მოქმედება ან თავი შეიკავოს ამ მოქმედების განხორციელებისაგან.

სასამართლომ მიიჩნია, რომ მოცემულ შემთხვევაში ადგილი აქვს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-60¹ მუხლით გათვალისწინებულ კანონის დარღვევას. შესაბამისად, სასამართლო თვლის, რომ მოსარჩელის მოთხოვნა უნდა დაკმაყოფილდეს ნაწილობრივ, ბათილად უნდა იქნას ცნობილი აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს თავმჯდომარის 2019 წლის 18 იანვრის №214 ბრძანება აღ-----ს საფასურის უკან დაბრუნებაზე უარის თქმის ნაწილში და უნდა დაევალოს აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს სს „თ----- ბანკს“ დაუბრუნოს მის მიერ გადახდილი აღ-----ს საფასური - 2465.57 ლარი.

სააპელაციო საჩივრის ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები

აპელანტის მითითებით, საქმის მასალებით დასტურდება, რომ 2014 წლის 24 აპრილს აღ-----ს ერ----- ბი-----ს განცხადებით მიმართა სს „თ----- ბანკმა“ და მოითხოვა თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2007 წლის 18 დეკემბრის გადაწყვეტილებისა და მის საფუძველზე გაცემული 2014 წლის 13 მარტის №2/39 საა-----ო ფურცლის, რომლის შესაბამისად, ირაკლი თათარაშვილს, თეიმურაზ კობერიძეს, ელიზა ჩხეიძეს, ნათელა ჩხეიძეს, დავით თათარაშვილს და ლევან ქარუმიძეს დაეკისრათ თანხების გადახდა სს „თ----- ბა---ს“ სასარგებლოდ. დავალიანების გადახდევინების უზრუნველსაყოფად საა-----ო ფურცლით დადგენილია იპოთეკისა და გირავნობის საგნების რეალიზაცია.

საა-----ო საქმეში არსებული მასალებით დგინდება, რომ 2014 წლის 13 მაისს აღმასრულებელმა მიმართა კრედიტორს A14034159-003/002 წერილით და მოითხოვა იპოთეკისა და გირავნობის ხელშეკრულებების წარმოდგენა.

აღნიშნულის საფუძველზე კრედიტორის მიერ 2015 წლის 18 სექტემბერს წარმოდგენილი იქნა მოთხოვნილი დოკუმენტაცია. გარდა ამისა, კრედიტორმა მოითხოვა, რომ მოვალეების მიმართ ა-----ა მიქცეულიყო მთელ უძრავ და მოძრავ ქონებაზე, ვინაიდან საა-----ო ფურცლით გათვალისწინებული უზრუნველყოფის საგნები უკვე იყო რეალიზებული. 2017 წლის 17 ივლისს აღმასრულებელმა A14034159-005/001 წერილით მიმართა კრედიტორს და მიუთითა, რომ 2008 წლის 13 მაისიდან 2011 წლის 11 მაისამდე თბილისის საა-----ო ბი-----ში მიმდინარეობდა საა-----ო წარმოება ზემოთ მითითებულ საა-----ო ფურცელთან დაკავშირებით, რა დროსაც მოხდა რიგი უზრუნველყოფის საშუალებების (იპოთეკის და გირავნობის საგნების) აუქციონის წესით რეალიზაცია. გარკვეულ ქონებებზე კი კრედიტორის განცხადების საფუძველზე მოხსნილი იყო შეზღუდვები. თბილისის საა-----ო ბი-----ში წარდგენილი იყო #2/3951-07 საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი, რომლის მიხედვითაც ვერ ირკვეოდა კონკრეტულად, რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე უნდა მომხდარიყო ა-----ა და რა მოთხოვნის ფარგლებში.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, აღმასრულებელმა კრედიტორს მოსთხოვა შეტყობინების ჩაბარებიდან ერთი თვის ვადაში დაეზუსტებინა მოთხოვნა და მოთხოვნის უზრუნველყოფის საშუალებები, რომლებიც გამომდინარეობენ #2/3951-07 საა-----ო ფურცლიდან. კრედიტორს ასევე ეცნობა, რომ წინააღმდეგ შემთხვევაში „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი დაუბრუნდებოდა შეუსრულებელი სახით. აღნიშნულზე კრედიტორმა საქმის მწარმოებელ აღმასრულებელს მოსთხოვა, რომ ა-----ა მოვალეების მიმართ განხორციელებულიყო მთელ უძრავ და მოძრავ ქონებაზე, როგორც არაუზრუნველყოფილი მოთხოვნა.

2017 წლის 4 სექტემბერს, აღმასრულებელმა კრედიტორს მიმართა A14034159-005/002 წერილით და მიუთითა, რომ კრედიტორის პოზიცია მოვალეების მთელ უძრავ-მოძრავ ქონებაზე აღ-----ს მიქცევის შესაძლებლობასთან დაკავშირებით ვერ იქნებოდა გაზიარებული შემდეგ გარემოებათა გამო: 1. №2/3951-07 საა-----ო ფურცელში მითითებულია, რომ ა-----ა უნდა განხორციელდეს მხოლოდ იპოთეკის და გირავნობის საგნების რეალიზაციის საფუძველზე. შესაბამისად, განსაზღვრულია აღ-----ს წესი. 2. ამასთან, საა-----ო ფურცელში, არ არის დათქმა იმის შესახებ, რომ თუ საკმარისი არ იქნება უზრუნველყოფის საშუალების რეალიზაციის შედეგად ამოღებული თანხა, ა-----ა განხორციელდეს მოვალის მთლიან ქონებაზე. 3. საა-----ო ფურცელში ზემოაღნიშნული დათქმის არსებობის შემთხვევაშიც აუცილებელია პირველ ეტაპზე ამოწურული იყოს უზრუნველყოფის საშუალებებზე ა-----ა. აღმასრულებელმა წერილით ასევე მიუთითა, რომ საა-----ო ფურცლით ვერ ირკვეოდა კონკრეტულად, რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე უნდა მოხდეს ა-----ა და რა მოთხოვნის ფარგლებში.

2018 წლის 10 ოქტომბერს, აღმასრულებელმა A14034159-005/003 წერილით მიმართა

კრედიტორს და ზემოაღნიშნული გარემოებებიდან გამომდინარე მოსთხოვა მოთხოვნის დაზუსტება და გააფრთხილა საა-----ო ფურცლის მოსალოდნელი დაბრუნების თაობაზე. კრედიტორს შეტყობინება ჩაბარდა 2018 წლის 12 ოქტომბერს.

2018 წლის 30 ნოემბერს, აღმასრულებელმა კრედიტორს მიმართა A14034159-011/001 წერილით და აცნობა, რომ ვინაიდან კრედიტორის მიერ დადგენილ ვადაში არ მოხდა მოთხოვნილი ინფორმაციის მოწოდება და მოთხოვნის დაზუსტება საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდა შეუსრულებელი სახით. აღნიშნული შეტყობინება კრედიტორს ჩაბარდა 2018 წლის 4 დეკემბერს.

აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს თავმჯდომარეს 2018 წლის 19 დეკემბერს №67207 საჩივრით მომართა კრედიტორის, „თ-----ბა---ს“ წარმომადგენელმა, ნო-----ზა-----ამ, გაასაჩივრა აღმასრულებლის მოქმედება საა-----ო ფურცლის კრედიტორისათვის შეუსრულებელი სახით დაბრუნების შესახებ და მოითხოვა საა-----ო წარმოების გაგრძელება ან გადახდილი საფასურის უკან დაბრუნება.

„საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 25-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს საა-----ო წარმოებას იწყებს იძულებითი აღ-----ს შესახებ კრედიტორის წერილობითი განცხადებისა და საა-----ო ფურცლის საფუძველზე.

ამდენად, აღმასრულებელი მოქმედებს საა-----ო ფურცლის საფუძველზე და მის ფარგლებში.

საა-----ო საქმეში არსებული მასალებით დადგენილია, რომ საა-----ო ფურცელი განსაზღვრავს იპოთეკისა და გირავნობის საგნების რეალიზაციას, ამასთან, საა-----ო ფურცელი არ ითვალისწინებს იპოთეკისა და გირავნობის საგნების რეალიზაციის შემდგომ, მოვალეების სხვა ნებისმიერ უძრავ და მოძრავ ქონებებზე აღ-----ს მიქცევის შესაძლებლობას. აღმასრულებლის მიერ გაგზავნილი წერილებით ირკვევა, რომ აღმასრულებელმა კრედიტორს მოსთხოვა, მოეწოდებინა ინფორმაცია კონკრეტულად რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე ითხოვდა ა-----ას. კრედიტორის მიერ მოწოდებული წერილებით კი დგინდება, რომ კრედიტორი ითხოვდა მოვალეების მთელ უძრავ მოძრავ ქონებაზე ა-----ას, წარმოების განხორციელებას არაუზრუნველყოფილი მოთხოვნის ფარგლებში.

„საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის პირველი პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, საა-----ო ფურცელი/აღმასრულებელი გადაწყვეტილება, რომლითაც არ მოხდა ან ნაწილობრივ მოხდა ა-----ა, უბრუნდება კრედიტორს თუ კრედიტორი, აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს გაფრთხილების მიუხედავად, გაფრთხილებიდან 1 თვის ვადაშიც არ ასრულებს ამ კანონით დადგენილ უფლება-მოვალეობებს, რის გამოც შეუძლებელი ხდება გადაწყვეტილების ა-----ა;

იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ კრედიტორის მიერ ვერ მოხდა აღმასრულებლის მიერ მოთხოვნილი ინფორმაციის მოწოდება, რის გამოც შეუძლებელი გახდა გადაწყვეტილების ა-----ა, კრედიტორს დაუბრუნდა საა-----ო ფურცელი შეუსრულებელი სახით, საქმე დასრულდა და გადაეცა არქივს.

საფასურის კრედიტორისათვის დაბრუნების საკითხთან დაკავშირებით აღსანიშნავია, რომ „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 38-ე მუხლის მე-8 პუნქტის თანახმად, ამ კანონის 34-ე და 35-ე მუხლებით განსაზღვრულ, ასევე საა-----ო ფურცლის/აღსასრულებელი გადაწყვეტილების ამ გადაწყვეტილების გამომტანი ორგანოს/პირის მიერ გათხოვის, მასში ცვლილებების შეტანის ან მის გაუქმების შემთხვევაში წინასწარ გადახდილი საფასური კრედიტორს არ უბრუნდება.

იმ გარემოების გათვალისწინებით, რომ საა-----ო წარმოება დასრულდა „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის საფუძველზე, კრედიტორის მიერ გადახდილი წინასწარი საფასური არ დაექვემდებარა კრედიტორისათვის დაბრუნებას.

III სამოტივაციო ნაწილი

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი, ადმინისტრაციულ სამართალწარმოებაში გამოიყენება საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის დებულებანი.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის შესაბამისად, სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 389-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის თანახმად, სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება აღწერილობითი და სამოტივაციო ნაწილების ნაცვლად უნდა შეიცავდეს საქმის გარემოებებთან დაკავშირებით გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითებას, შესაძლო ცვლილებების ან დამატებების გათვალისწინებით.

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, თუ სააპელაციო სასამართლო ეთანხმება პირველი ინსტანციის

სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებით.

ფაქტობრივი დასაბუთება:

2014 წლის 13 მარტს, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის მიერ N2/3951-07 საქმეზე გაიცა საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი კრედიტორის - სს „თ----- ბა---ს“ სასარგებლოდ, მოვალეების - ირაკლი თათარაშვილის, თეიმურაზ კობერიძის, ელიზა ჩხეიძის, ნათელა ჩხეიძის, დავით თათარაშვილის და ლევან ქარუმიძის მიმართ. აღნიშნული საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი სს „თ----- ბა---ს“ მიერ აღ-----ს მიზნით წარდგენილი იქნა აღ-----ს ერ----- ბი-----ს თბილისის საა-----ო ბი-----ში. სს „თ----- ბა---ს“ მიერ გადახდილი იქნა აღ-----ს საფასური - 2465.57 თეთრი.

2014 წლის 25 აპრილის განცხადებით იძულებითი აღ-----ს მიზნით საა-----ო დოკუმენტი მიღებული იქნა წარმოებაში.

2014 წლის 13 მაისს, თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-003/002 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ წარდგენილ საა-----ო ფურცელში ვერ ირკვეოდა კონკრეტულად რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე უნდა მომხდარიყო ა-----ა, ამიტომ ითხოვა იპოთეკისა და გირავნობის ხელშეკრულებების წარდგენა, რისთვისაც სს „თ----- ბანკს“ განუსაზღვრა ერთი თვის ვადა, წინააღმდეგ შემთხვევაში „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდებოდა შეუსრულებელი სახით.

სს „თ----- ბა---ს“ მიერ, დადგენილ ვადაში წარდგენილი იქნა იპოთეკისა და გირავნობის ხელშეკრულებები.

2017 წლის 17 ივლისს, თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-005/001 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ 2008 წლის 13 მაისიდან 2011 წლის 11 მაისამდე თბილისის საა-----ო ბი-----ში მიმდინარეობდა საა-----ო წარმოება ზემოთ მითითებულ საა-----ო ფურცელთან დაკავშირებით, რა დროსაც მოხდა რიგი უზრუნველყოფის საშუალებების აუქციონის წესით რეალიზაცია. გარკვეულ ქონებებზე კი კრედიტორის განცხადებით მოიხსნა შეზღუდვები. თბილისის საა-----ო ბი-----ში წარდგენილი იქნა N2/3951-07 საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი, რომლის მიხედვითაც ვერ ირკვევა კონკრეტულად რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე უნდა მოხდეს ა-----ა და რა მოთხოვნის ფარგლებში. აღნიშნულიდან გამომდინარე სს „თ----- ბანკს“ მიეცა შეტყობინების ჩაბარებიდან ერთი თვის ვადა მოთხოვნისა და უზრუნველყოფის საშუალებების დასაზუსტებლად გამომდინარე N2/3951-07 საა-----ო ფურცლიდან, წინააღმდეგ შემთხვევაში „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი

კრედიტორს დაუბრუნდებოდა შეუსრულებელი სახით.

სს „თ----- ბა---ს“ 2017 წლის 01 აგვისტოს წერილის მიხედვით, კრედიტორის მოთხოვნა იყო იძულებითი საა-----ო საქმის წარმოება მოვალეების მიმართ განხორციელებულიყო, როგორც კრედიტორის არაუზრუნველყოფილი მოთხოვნა, შესაბამისად, ა-----ა უნდა დაწყებულიყო მოვალეების სახელზე რეგისტრირებულ ყველა სახის უძრავ-მოძრავ ქონებაზე.

2017 წლის 04 სექტემბერს, თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-005/002 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ თბილისის საა-----ო ბი-----ში წარდგენილი იქნა N2/3951-07 საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი, რომლის მიხედვითაც ვერ ირკვევა ამოწურულია თუ არა უზრუნველყოფის საშუალებებზე ა-----ა, კონკრეტულად რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე უნდა მოხდეს ა-----ა და რა მოთხოვნის ფარგლებში. აღნიშნულიდან გამომდინარე სს „თ----- ბანკს“ მიეცა შეტყობინების ჩაბარებიდან ერთი თვის ვადა მოთხოვნისა და უზრუნველყოფის საშუალებების დასაზუსტებლად გამომდინარე N2/3951-07 საა-----ო ფურცლიდან, წინააღმდეგ შემთხვევაში „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდებოდა შეუსრულებელი სახით.

2018 წლის 10 ოქტომბერს, თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-005/003 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ თბილისის საა-----ო ბი-----ში წარდგენილი იქნა N2/3951-07 საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი, რომლის მიხედვითაც ვერ ირკვევა ამოწურულია თუ არა უზრუნველყოფის საშუალებებზე ა-----ა, კონკრეტულად რომელ უზრუნველყოფილ საგანზე უნდა მოხდეს ა-----ა და რა მოთხოვნის ფარგლებში. აღნიშნულიდან გამომდინარე სს „თ----- ბანკს“ მიეცა შეტყობინების ჩაბარებიდან ერთი თვის ვადა მოთხოვნისა და უზრუნველყოფის საშუალებების დასაზუსტებლად გამომდინარე N2/3951-07 საა-----ო ფურცლიდან, წინააღმდეგ შემთხვევაში „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდებოდა შეუსრულებელი სახით.

2018 წლის 30 ნოემბერს, თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-011/001 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ ვინაიდან ერთი თვის ვადაში ვერ განხორციელდა მოთხოვნის ოდენობისა და მოთხოვნის უზრუნველყოფის საშუალების დაზუსტება, რის გამოც შეუძლებელი იყო გადაწყვეტილების ა-----ა, „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდა შეუსრულებელი სახით.

2018 წლის 19 დეკემბერს, სს „თ----- ბანკმა“ საჩივრით მიმართა აღ-----ს ერ----- ი ბი-----ს თავმჯდომარეს და აღ-----ს გაგრძელება ან აღ-----ს საფასურის

უკან დაბრუნება მოითხოვა.

აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს თავმჯდომარის 2019 წლის 18 იანვრის №214 ბრძანებით სს „თ----- ბა---ს“ ადმინისტრაციული საჩივარი არ დაკმაყოფილდა.

აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს თბილისის საა-----ო ბი-----ს 2019 წლის 18 მარტის N20323 წერილის თანახმად, A14034159 საა-----ო საქმეზე მოვალეების მიმართ არ განხორციელებულა „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული იძულებითი საა-----ო მოქმედებები.

სამართლებრივი დასაბუთება:

სააპელაციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გამოტანისას არ დარღვეულა მატერიალური და საპროცესო სამართლის ნორმები, სასამართლომ გამოიყენა კანონი, რომელიც უნდა გამოეყენებინა, სწორი შეფასება მისცა საქმის მასალებს, საქმეზე ფაქტობრივი გარემოებები დადგენილია სრულყოფილად, რაც არ იძლევა გადაწყვეტილების გაუქმებისა და სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილების საფუძველს. ამასთან, აპელანტმა თავის სააპელაციო საჩივარში ვერ გააქარწყლა პირველი ინსტანციის სასამართლოს სამართლებრივი დასკვნები, ვერ მიუთითა და ვერ წარმოადგინა ისეთი არგუმენტები, რომლებზე დაყრდნობითაც შესაძლებელი იქნებოდა საქმეზე დადგენილი ფაქტების სხვაგვარი სამართლებრივი შეფასება.

დადგენილია, რომ 2014 წლის 13 მარტს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის მიერ N2/3951-07 საქმეზე გაიცა საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი კრედიტორის - სს „თ----- ბა---ს“ სასარგებლოდ, მოვალეების - ირაკლი თათარაშვილის, თეიმურაზ კობერიძის, ელიზა ჩხეიძის, ნათელა ჩხეიძის, დავით თათარაშვილის და ლევან ქარუმიძის მიმართ. აღნიშნული საა-----ო ფურცლის დუბლიკატი სს „თ----- ბა---ს“ მიერ აღ-----ს მიზნით წარდგენილი იქნა აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს თბილისის საა-----ო ბი-----ში. სს „თ----- ბა---ს“ მიერ გადახდილი იქნა აღ-----ს საფასური - 2465.57 თეთრი. 2014 წლის 25 აპრილის განცხადებით იძულებითი აღ-----ს მიზნით საა-----ო დოკუმენტი მიღებული იქნა წარმოებაში.

2018 წლის 30 ნოემბერს, თბილისის საა-----ო ბი-----ს აღმასრულებელმა NA14034159-011/001 წერილით მიმართა სს „თ----- ბანკს“ და მიუთითა, რომ ვინაიდან ერთი თვის ვადაში ვერ განხორციელდა მოთხოვნის ოდენობისა და მოთხოვნის უზრუნველყოფის საშუალების დაზუსტება, რის გამოც შეუძლებელი იყო გადაწყვეტილების ა-----ა, „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის თანახმად, საა-----ო ფურცელი კრედიტორს დაუბრუნდა შეუსრულებელი სახით.

„საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 35-ე მუხლის პირველი

პუნქტის „გ“ ქვეპუნქტის თანახმად, საა-----ო ფურცელი/აღსასრულებელი გადაწყვეტილება, რომლითაც არ მოხდა ან ნაწილობრივ მოხდა ა-----ა, უბრუნდება კრედიტორს თუ კრედიტორი, აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს გაფრთხილების მიუხედავად, გაფრთხილებიდან 1 თვის ვადაშიც არ ასრულებს ამ კანონით დადგენილ უფლება-მოვალეობებს, რის გამოც შეუძლებელი ხდება გადაწყვეტილების ა-----ა. დადგენილია, რომ სს „თ---- ბა---ს“ მიერ გადახდილი იქნა აღ-----ს საფასური - 2465.57 ლარი.

სააპელაციო სასამართლო იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განმარტებას, რომ „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონის 38-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად აღნიშნული თანხა წარმოადგენს **აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს მიერ გაწეული მომსახურებისათვის** საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი სავალდებულო გადასახდელს. განსახილველ შემთხვევაში, დადგენილია, რომ A14034159 საა-----ო საქმეზე მოვალეების მიმართ არ განხორციელებულა „საა-----ო წარმოებათა შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული იძულებითი საა-----ო მოქმედებები, რაშიც სასამართლოს შეფასებით არ შეიძლება მოიაზრობოდეს მხოლოდ ის ქმედებანი, რაც მოცემულ შემთხვევაში განხორციელა აღ-----ს ერ-----მა ბი-----მ. კერძოდ, როდესაც მან არერთგზის მიმართა კრედიტორს დაეზუსტებინა ის უზრუნველყოფილი საგანები, რაზეც უნდა მოეხდინა ა-----ა, რამეთუ მისივე შეფასებით აღნიშნული ცალსახად ვერ ირკვეოდა წარდგენილი საა-----ლო ფურცლის შინაარსიდან. ამასთან, დადგენილია ის გარემოებაც, რომ აღ-----ს ერ----- ბი-----ს არცერთხელ მიუმართავს მოვალისათვის ნებაყოფლობით დავალიენაბის ნებაყოფლობით აღ-----ს უზრუნველყოფის შესახებ.

ამდენად, ვინაიდან კრედიტორისთვის - სს "თ---- ბა---სათვის" აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს არ გაუწევია მომსახურება და მისივე განმარტებით, არ განუხორციელებია საა-----ო მოქმედებები, არ არსებობდა აღ-----ს საფასურის დაბრუნებაზე უარის თქმის საფუძველი, რის გამოც მოთხოვნა ამ ნაწილში საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60¹ მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი ბათილია, თუ იგი ეწინააღმდეგება კანონს, ან არსებითად დარღვეულია მისი მომზადებისა ან გამოცემის კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნები. ამასთან, კანონმდებელი მითითებული მუხლის მე-2 ნაწილში აზუსტებს, რომ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის მომზადების ან გამოცემის წესის არსებით დარღვევად ჩაითვლება ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემა ამ კოდექსის 32-ე ან 34-ე მუხლით გათვალისწინებული წესის დარღვევით ჩატარებულ სხდომაზე ან კანონით გათვალისწინებული ადმინისტრაციული წარმოების სახის დარღვევით, ანდა კანონის ისეთი დარღვევა, რომლის არარსებობის შემთხვევაში მოცემულ საკითხზე მიღებული იქნებოდა სხვაგვარი გადაწყვეტილება.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, ამ კოდექსის 22-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით სასამართლო უფლებამოსილია გამოიტანოს გადაწყვეტილება ადმინისტრაციული აქტის ბათილად ცნობის შესახებ თუ ადმინისტრაციული აქტი ეწინააღმდეგება კანონს და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას, ან ინტერესს ან უკანონოდ ზღუდავს მას. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 33-ე მუხლის თანახმად, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე მოქმედების განხორციელება ან უარი რაიმე მოქმედების განხორციელებაზე უკანონოა და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, სასამართლო ამ კოდექსის 24-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას, რომლითაც ადმინისტრაციულ ორგანოს ავალებს განხორციელოს ეს მოქმედება ან თავი შეიკავოს ამ მოქმედების განხორციელებისაგან.

სააპელაციო პალატა მიუთითებს, რომ საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის შესაბამისად, სამართალწარმოება მიმდინარეობს შეჯიბრებითობის საფუძველზე. მხარეები სარგებლობენ თანაბარი უფლებებითა და შესაძლებლობებით, დაასაბუთონ თავიანთი მოთხოვნები, უარყონ ან გააქარწყლონ მეორე მხარის მიერ წამოყენებული მოთხოვნები, მოსაზრებები თუ მტკიცებულებები. მხარეები თვითონვე განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძვლად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები. ამავე კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. 105-ე მუხლის მე-2 ნაწილით კი განსაზღვრულია, რომ სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც მას გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ.

საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მე-17 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მოსარჩელე ვალდებულია დაასაბუთოს თავისი სარჩელი და წარადგინოს შესაბამისი მტკიცებულებები. მოპასუხე ვალდებულია წარადგინოს წერილობითი პასუხი (შესაგებელი) და შესაბამისი მტკიცებულებები.

სააპელაციო პალატის შეფასებით მოცემულ შემთხვევაში ადგილი აქვს საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 60-ე მუხლით გათვალისწინებულ კანონის დარღვევას. შესაბამისად, მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ მართებულად დაკმაყოფილდა მოსარჩელის მოთხოვნა ნაწილობრივ და ბათილად იქნა ცნობილი აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს თავმჯდომარის 2019 წლის 18 იანვრის №214 ბრძანება აღ-----ს საფასურის უკან დაბრუნებაზე უარის თქმის ნაწილში და აღ-----ს ერ----- ბი-----ს დაევალა სს „თ----- ბანკს“ დაუბრუნოს მის მიერ გადახდილი აღ-----ს საფასური -

2465.57 ლარი.

ამდენად, სააპელაციო პალატას მიაჩნია, რომ თბილისის საქალაქო სასამართლომ არსებითად სწორად გადაწყვიტა დავა, აპელანტის მიერ არ ყოფილა მითითებული გარემოებებზე და წარმოდგენილი საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102.3-ე მუხლის შესაბამისად მტკიცებულებები, რომლებიც გააბათილებდა პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილებით გაკეთებულ სამართლებრივ დასკვნებს. შესაბამისად, სახეზე არ არის გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებული გარემოებები, რისი გათვალისწინებითაც უცვლელად უნდა დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 02 მაისის გადაწყვეტილება.

შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა:

ყოველივე აღნიშნულიდან გამომდინარე, სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ საქმე განიხილა არსებითი საპროცესო დარღვევების გარეშე, სწორად დაადგინა საქმეზე ფაქტობრივი გარემოებები და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ. შესაბამისად, სახეზე არ არის გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმების სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393-ე და 394-ე მუხლებით გათვალისწინებული ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები, რის გათვალისწინებითაც სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და უცვლელად უნდა დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 02 მაისის გადაწყვეტილება.

საპროცესო ხარჯები:

აპელანტის მიერ სააპელაციო საჩივარზე გადახდილია სახელმწიფო ბაჟი. სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის გამო არ არსებობს „სახელმწიფო ბაჟის შესახებ“ საქართველოს კანონითა და საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული სახელმწიფო ბაჟის მხარეთა შორის განაწილების სამართლებრივი საფუძვლები.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი მუხლის მე-2 ნაწილით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 257-ე, 372-ე, 390-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა :

1. სსიპ აღ-----ს ერ-----ი ბი-----ს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

2. უცვლელად დარჩეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2019 წლის 02 მაისის გადაწყვეტილება;

3. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს **საკასაციო საჩივრით**, საქართველოს უზენაესი სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №6) თბილისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატის მეშვეობით (თბილისი, გრ. რო---ძის გამზ. №7ა), მხარეთათვის დასაბუთებული განჩინების გადაცემიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში.

მოსამართლე

დავით ახალბედაშვილი